

ХААШКЕ „ГАЋЕ“ – целовековни покушај

Владимир Фролов

02.02.2018.

Још од Првог балканског рата, када су балкански православни народи кренули оружјем да протерају отоманске окупаторе из Европе у Азију (њихову постојбину), запела је подмукла британска политика да казни Србе, као зачетнике савеза за ослобађање дела својих народа!

Користећи мржњу Ватикана и бечке камариле, покренули су Британци кампању блаћења Срба за непостојеће „ратне злочине“ тако што се расписаше наручени новинари из Лондона, Берлина, Беча, Пеште, Загреба и Сарајева, а придружише им се и неки швајцарски, те у Србију стиже и Лав Троцки као извештач са ратишта, распитујући се нарочито за судбину „јадних“ Шиптара, већ доказаних злочинаца из времена дуготрајне отоманске окупације, лажући толико у својим теренским прилозима да су га власти Србије најзад протерале као непожељног, а четници га пажљиво испратили до државне границе, што им он није никада заборавио.

Чак је плански ad hoc створена и ангажована „комисија“ фондације Карнеги, да истражује те „злочине“ у Вардарској Македонији, те на њихову велику жалост непобитно утврдише да су то измишљотине, да српска војска поштује одредбе међународног ратног права, нарочито према рањеним непријатељима.

Утврдише и да српски судски органи врше истрагу у свим оним случајевима где су цивили из освете убијали становништво муслиманске вере, али и да енергично кажњавају терористе Шиптаре који нападају српску војску, нарочито ненаоружане коморције, махом трећепозивце, док превозе муницију и ратни провијант до линије фронта.

Наводно потакнути ранијим новинарским причама о „српским злочинима над јадним муслиманима и Шиптарима“, свесно ће аустроугарски команданти, током своје „казнене експедиције“ издавати наредбе о немилосрдном поступању са српским цивилима, рањеницима и заробљеницима, иако им је држава била потписница Хаашких конвенција, хвалећи се притом да је пример реда и закона, без обзира на веру и нацију својих грађана!

После Великог рата лагали су о „српским злочинима“ још жешће из немоћи, јер су изгубили и рат и царевину, а Хрвати, Словенци и муслимани свесно, покушавајући тако да сакрију своје учешће у злочинима над Србима.

Нарочито су лагали југокомунисти, злонамерно пљујући победничку српску војску, упорно величајући Димитрија Туцовића као истинитог учесника рата који је написао памфлет о „шиптарском питању“ на ослобођеном Космету, и то по захтеву аустроугарских социјалдемократа који су свесно саучествовали у ратним припремама бечког двора, који само чека повод за превентивни рат против Србије!

Када немачки нацисти 1941.године окупираше Србију, плански доведоше две дивизије војника из Аустрије као теренске посаде, те су многи старији међу њима, као млади запамтили српска брда, док су бежали пред победничком српском војском, светећи се сада, и то по писменој наредби да се убија 100 српских талаца за немачког војника, или педесет за рањеника!

Срби су ипак почели антифашистичку борбу у редовима ЈВуО, али су комунисти одмах почели грађански братоубилачки рат, селећи се плански на територију НДН, где се вешто намећу обезглављеном српском народу за вође њихове народноослободилачке устаничке војске, док хрватски фашисти и муслимани проводе геноцид над Србима, Жидовима и Ромима!

После победе, када је формиран међународни суд за нацисте у Нирнбергу који је увео термин „удружени злочиначки подухват“, да нагласи планску реализацију „коначног решења“ за Жидове, делегација из браварове државе дошла је да тражи сагласност да и они тако суде начелнику штаба ЈВуО генералу Михаиловићу, на монтираном судском процесу!

Међутим, нису тражили сагласност да тако суде хрватским злочинцима, који су починили геноцид над Србима, Жидовима и Ромима, пошто су најпре усвојили антисрпске законе!

Савезници нису одобрили ту монструозну идеју, јер је ЈВуО била призната чланица антифашистичке коалиције, и то као формација која је једина у окупираној Европи водила борбу у континуитету од саме окупације своје државе Југославије.

Ипак, комунистичка пропаганда је сатанизовала ЈВуО, приписујући јој злочине над муслиманима који нису детаљно истражени, нарочито не сам почетак планских злодела, где су увек хрватске фашистичке формације најпре починиле злочин над српским цивилима, па би потом домаћи осветници током обрачуна са муслиманским формацијама хрватске војске, упркос писмене наредбе о забрани освете над цивилима коју је издао штаб ЈВуО, а потписао Михаиловић, местимично починили злочин!

На саветовању команданата корпуса ЈВуО, одлучено је да се ти злочини процесуирају тек после победе а не одмах, јер је била вероватноћа да ће починиоци пребећи у партизане и усложити и онако тешку ситуацију на терену. Ове писмене наредбе ЈВуО брижно су сакриване у ВИИ (Војно историјски институт) архивама, а лажи о злочинима ЈВуО ширене су упорно у публикацијама, филмовима, серијама, и „објективним“ сећањима првобораца НОВ.

Када у грађанском рату у Хрватској и БиХ, потомци фашистичких злочинаца поново почеше злочин над Србима, опсетише се покварени Енглези, да из архива извуку све оне приче о наводним српским злочинима, а Немци одмах покренуше идеју да се суди за „удружени злочиначки подухват“ Србима, да тако они не буду једина осуђена нација за ратне злочине, јер у време Нирнбершког процеса још није постојао злочин геноцида, да буду за то заслужено осуђени!

Тако се основа наказно, планско правно чудовиште, наводно „међународно“, али унапред пројектовано да само осуди, а не да најпре утврди стварну кривицу!

Припремајући будућа суђења, још док је трајао оружани сукоб осмислише медијску кампању, оснивајући разне NVO које осуђују „српске ратне злочине“ пишући разне измишљотине, а холивудски маштари заменише страшне жуђе из Вијетнама са мрским Србима, који су још гори, док „хумана Европа“ која активно помаже рушење Југославије рашири руке за пријем наводних ратних страдалника из БиХ, нарочито потенцирајући причу о „силовањима хиљада муслиманки“, притом превиђајући да им Срби сигурно нису делили антибеби пилуле (није никакав језик мржње, већ само констатација!). Међутим, бројне деце из тог „масовног српског злочина“ није било, јер ни једна наводна сведокиња у Хаагу није изјавила да се породила, после српског силовања!

Када после петооктобарских промена власти најзад почеше процеси српским политичарима, војним и полицијским вођама, циркусијада поприми невиђене размере, јер су разне „бабице“ трпале бабе и жабе у исти кош, довођени су „експерти“ за српски историју који су докторирали по белом свету, са темама за истраживање „размножавања комараца у афричкој пустињи“, а из саме Србије стигоше сорошевски стипендисти, који су се „усавршавали“ по нордијским земљама и Америци, истражујући све, само српску историју не!

Суђење је почело да личи на путујући циркус, заштићени сведоци названи инсајдери, најчешће лица без моралног дигнитета, изјављивали су разне небулозе, а вешти адвокати одбране су их успешно разобличавали, док је сам суд убрзано у ходу мењао наводна „правила свог рада“ ко путник посране гаће на путовању, јер нема купатило!

Фарсу од суда, до апсурда је разобличио Војислав Шешељ, професор правног факултета у Београду, оптужен за све што се у антисрпским главама могло осмислити, а није био власт!

Прецизно и убојито, по правилима европске правне струке, растурио је Шешељ у унакрсном испитивању сведоке, а као сведок Милошевићеве одбране и све небулозе о пројекту „велике Србије“, термину насталом у аустроугарској пропагандној кухињи у време анексионе кризе око БиХ, коришћеном током браварове владавине као српске политичке букагије, од комуниста!

Сви покушаји судског већа да докаже „српски УЗП“ остали су само непотврђена теза, али је суђење хрватској западнохерцеговачкој шесторки за злочине над муслиманским цивилима изненада изазвало потрес, јер је **суд утврдио и пресудио постојање хрватског УЗП**, и то под покровитељством тадашњег председника **Franje Tuđmana**, те тако хашка пресуда свуче „европске гаће“ конструктора „српског УЗП“ јасно показујући, и ко је, и када, и како, планирао отимање туђих територија, јер су у време сукоба у ком је учествовала регуларна **војска RH** а не само добровољци, обе бивше републике биле међународно признате и чланице **OUN**, те је то међународни оружани сукоб у ком једна страна врши агресију и планира отимање делова територије друге државе, вршећи притом **етничко чишћење једног државотворног народа (ком су комунисти намерно дали такав статус у БиХ)**, од три постојећа!

Иако је његова намена промашај, овом својом пресудом суд је на крају ипак био користан, јер разобличава **стварне учеснике УЗП**, и то из **EU, NATO и Vatikana**, који су после потписивања „**Rax Americana**“ (између папе **Ivana Pavla II** и америчког председника **Regana**) договорили растурање југословенске заједнице и повратак наследника хрватске фашистичке **NDH**, који су покушали да изађу на „границе“ некадашње „**banovine Hrvatske**“ као правног оквира за проглашење **NDH**, прокламоване тек када су **немачки тенкови стигли у Загреб!**

Међутим, **NATO** тенкови нису ни кренули преко Уне и Саве, јер су се Срби организовали и користећи постојеће наоружање **JNA**, били спремни за дуготрајни герилски рат против агресора! Ипак, покушај великохрватских планера мораће да чека неко ново „повољно“ време, док се Република Српска успешно развија као држава српског народа у договорној БиХ! Време је за независни стручни институт, који би детаљно изучавао међународну срамоту названу **ICTY** (Међународни кривични трибунал за бившу Југославију), да се разобличе све закулисне игре планера „српског УЗП“, који ипак није успео да прогласи Србе „геноцидним“ народом, чак и уз свесрдну помоћ колабораната из самог Београда!

Извор: anfor.org